Andreea Burlacu

FABULE

Tot pățitu-i priceput

Mulți ce prieteni se numesc
Vorbe bune ticluiesc
Ca să te facă să crezi
Fără prea multe dovezi

Că ești bun,frumos şi mare,
Că ai lumea la picioare,
Dară când ai dat de greu
Pățeşti ce-am pățit şi eu:

Nimeni nu te mai cunoaşte,
Deşi necazul te paşte,
Te lasă în drum de praf
Toți să te facă pilaf.

Deci,prieteni de vrei să ai,
Încredere să nu dai
Oricui pe stradă te-alintă
Doar ca să-ți tragă o chintă,
Când ai necazuri să fie
Marioneta de pe glie.

Puteri supraestimate

Două oale au plecat
Să se vânture prin sat.
Să vadă ce mai e nou,
Să prindă din zbor ecou
Cine ce-a mai cumpărat,
Ce vecini noi s-au mutat.

Una-i albă,emailată,
Cealaltă din lut lucrată.

-Hai,surată,vino-ndată,
Zice oala emailată,
Că te spargi nu-ți fie teamă,
Te apăr, de bună seamă,
Şi nimic n-ai să pățeşti
Un ceas dacă rătăceşti.

După-un pic de ezitare
Oala iese la plimbare
Cu sora mai curajoasă,
Mai albă şi mai lucioasă.

Pe un drum cu multe hopuri,
Crengi căzute,dar şi dopuri
De canal descoperite,
Oalele merg rătăcite
Clătinându-se din şale
Şi rupându-se în cale.

Oala-aceea emailată
Prima cade secerată
Şi se face bucățele
Prin noroaie şi vergele.

Sora ei de lut topit
De mânie s-a țicnit:
-Te-ai dat mare că m-ajuți,
Că noroiul o să-nfrunți,
Ca s-ajung acasă-ntreagă.

Acum cine-o să dreagă?
Tu,curaju-ntruchipat
De la primul vânt picat?

Vulpea păcălită de urs

Ursul de vulpe păcăşit
Într-o zi ce s-a gândit?
„M-a lăsat ea fără coadă,
Dar acum e o neroadă

Şi-am să i-o plătesc şi eu,
O să mă simt ca un zeu
De-o rămââne şi ea ciungă,
De râsul junglei s-ajungă”.

Se duce la ea-ntr-o zi
Şi-i vorbeşte parc-ar fi
Cu ea frate,prieten,rudă
Sau i-ar fi fiică preacrudă.

-Draga mea vulpe iubită,

Am o veste cam codită
Ce-am autit-o aseară
De la un păun de vară.

Vine-ndată o furtună
Ce face pământul dună
Uriaşă,fără apă,
Ce gâtul de sete-nțapă.

Regele leu nu se-ndoaie:
Toate cozile se taie,
Altfel în trei zile mori,
Ajungi hrană pentru ciori.

Vulpea sare-n sus deodată
Şi,ca strechea,speriată,
Taie coad şi suspină
Anunțând şi-altă vecină.

Vestea s-a dus fulgerând
Şi cozi de vulpi secerând.

Pacient şi medic

Sus,pe o câmpie-ntinsă,
De vreo două zile ninsă,
Lupul c-un murg se-ntâlni
Şi îi spuse într-o zi:

-Dragul meu,de ai vreo boală
Ți-o vimdec precum la şcoală.
Eu,să ştii,pot să te-ajut.
Să-ți dau un leac cunoscut,

Căci sunt doctor de-animale,
Vindec orice fel de boale.

Şi se-apropie de el,
Vrând să-l pipăie niţel,
Să simtă cu colţii puls,
Că foamea îi dă impuls.

-Mulţumesc,eşti tare bun,
Zice calul.Vreau să-ţi spun
Cred că tu eşti mai bolnav,
Eşti zi şi noapte hulpav.

Am să-ţi găsesc eu un leac
Să nu te mai iei în veac
De nicio fiinţă vie,
Chiar de-ai trăi ani o mie.

Şi odată mi-l lovi,
Cu copita mi-l pocni,
Lupul pe spate căzu
Şi pe loc se prefăcu
Într-un maldăr de oscioare
Fără putere prea mare.

Comoara neştiută

Când plugarul a murit,
Copiii au auzit
Că tatăl lor le-a lăsat
În pământul nesăpat
O comoară inedită,
Unică,nepreţuită.

Frații erau numai doi,
Însă a-nceput război
S-au bătut prin tribunale,
Cu-avocați,certuri fatale,
Bătăi şi înjurături,
Pagube,zgârieturi.

După ani şi ani de zile,
Când au mers sute de mile
Fără bani,fără averi
Şi lipsiți chiar de puteri,

A venit peste o vreme
Un străin ce nu se teme
Şi-a căutat o comoară
Ascunsă în holdişoară.

A arat şi-a semănat,
Bogăție-a adunat.